

Gerçekten Pes Ettim

– MehmetALİ · 10 Kasım 2009

Masada duran makam koltuğunu dolduran iri cüsseli sayılmasa bile dolgun vücuda sahip adam, yüzüme bakarak, oturmamı işaret etti.

Uzun zamandır Diyarbakır'a ilişkin yaptığım çalışmalarla kendimi ispat etmek, birkaç kitap oluşturacak araştırmalarımı sunarak, hem sarsılan aile bütçesini hem kendimi ispatlamak istiyordum.

- Ne iş yapıyorsunuz?

Künyemi okudum. Hiçbir şey demeden durdu. Buz dolabı gibi bir herif. Ne lam diyor ne cim. Kimin nesi kimin fesi bilmiyorum. Bana isimle hitap etmesi ilginç. Bir şeyler sormaya cesaret edemiyorum. Çatık kaşlı bu zat kim? Neden buradayım. Bana söylenen bir kitabın redaktesiydi. Bu kitabın imla ve noktalamasını yapacaktım.

Yüzüme bakmadan elinde telefon:

- Biraz gelir misiniz?

Gelen mutlaka bir hizmetliydi. Burası kesinlikle resmî daire olamazdı. . Üstü başı onu gösteriyordu:

- Bir kitap hazırlayacaktık. Bahsettiğimiz arkadaş burada.

Ne kitabı? Beni nerden tanıyorsunuz? Şartları hiç konuşmadık. Nasıl hazırlanacak? Her şey meçhul. Mecburen takip ediyorum, adamı. Belki de arkadaşlarımdan bana hazırladıkları soğuk bir şaka. Eşşek şakası olabilir. Günlerden bir nisan değil. Bu gün doğum günüm de değil. Kimseye bir zararım da dokunmuş olamaz. Bir şeyler sormaya heves ettim. Adam cevap vermekten oldukça uzak. Kesinlikle bilinmeyen bir yerdeyim. Bindiğim arabanın camları filmle kaplı olduğu için nerede durduğumuzu kestiremedim.

Loş koridorun sonunda bir oda. Adam uzaktan kumandayla kapıyı açtı.

Kapatıldığım odada bir kitaplık var. Bilgisayar açık durumda. Dört dörtlük döşenmiş bir oda. Üzerime kapanan kapı.

Masaya baktım bir not. Masaya çöktüm. Ömrümün tüm yorgunluğu üzerimde. Sanki Mısır Çarşısı'nda gün boyu hamallık yapmışım. Önümde hazırlanacak kitap çerçeve planı. Kitapta neler yer alacak? Ayrıca binlerce kare fotoğrafın bulunduğu birkaç albüm.

Masada duran bir çek ... Oldukça bol sıfırlı haneye sahip.

Çeke bakınca biraz rahatladım. Odanın tüm pencereleri kapalı. Haklarını yemeyeyim. Masada aperatif yiyecekler konulmuş. Beni buraya getiren mutlaka hakkımda her şeyi bilen biri. Bu hazırlıklar bunu gösteriyor. Cep telefonum da yanımda değil. Bu nasıl iş? Mâaile herkes beni arayacak. Ne karakoldayım ne de başka bir arkadaşta. Cehennem ta ortası. Hapsedildiğim bir oda. Önümde her şey hazır.

Kimsenin aklına gelmeyen bir masraf. Odayı gözlüyorum. Korku türü sinema eserlerini hatırladım, ansızın. Belki bir kamera olabilir. Ne olur ne olmaz... Bakarsınız kötü niyetli birilerinin eline düşmüşüm. Dünyada olmayacak bir şey değil bu. Ya Rabbi ne yapabilirim? Sana sığındım, tüm zalimlerin şerrinden. Sensin doğru yolu gösteren, Sensin insanları ıslah eden. Beni zalimlerin yâdına getirme ıslah eden. Beni zalimlerin yadına getirme, ya Rabbim!.... Bu iki günlük dar-ı dünyada başıma gelenler için ne günah

işledim? İdam sehпасına götürülen mahkûm misali bildiğim tüm duaları okudum.

Kendi kendimi sorguladım. Ne zaman buraya getirildim? Kimin aracılığıyla bulunduğum mekândayım? Muamma... muamma!... Çözülmeyen bir labirent. Ben niçin buradayım? Keşke birkaç kuruş için tamahkârlık etmeseydim. Gözümün önünden geçen hanım, çocuklarım. Kötü bir yere mi düştüm. İnsan bir ses verir. Niçin buradayım?

Mecburen önümdeki plana göre hareket ettim.. kitabın bölümlerine ilişkin bilgiler, bilgisayarda yer almakta. Süremin oldukça kısıtlı olduğunu da bilmekteyim. Yirmi dört saat içinde ya kitap bitecek ya ben biteceğim. Manzara bunu gösteriyor.

Biraz durumdan vazife çıkardım. Mutlaka bu adam zengin biri olmalı. Zengin bir adam olmasaydı, nitekim bu oda bu tarzda döşenmezdi. Kendi kendime biraz cesaret verdim. Cesaret vermesem ne olacak? Dünyada her çeşitten manyaklar var. Belki bu emri alan zengin adamların veya adamın emir kulları, bu işi sadece benim yapabileceğime kanaat getirmiştir. Düşündükleri belki bu kadardır. Belki adamlar parayı konuşTURUR. Bol sıfırlı çek bunun göstergesidir.

Allah var!... Yiğidi öldür hakkını yeme. Yanı başımda telefon, her an ne istesen bulunuyor. Küçük-mini bir buzdolabı. Açmak istedim. Ne göreyim biradan viskiye, ne düşünseniz yer alıyor. Alkol almadığım için sinirlendim. Tepede duran kamera olabilir endişesiyle bozuntuya vermedim.

Ara-paralel telefonu açtım:

-Ya ben bu kitabı kimin için hazırlayacağım.

-Patron için

-Patron kim? Anlayamadım.

-Biz de aldığımız emir gereği patronu tanımıyoruz.

Hay bu patron denilen adam kim?

.....

Kitaplıkta konuya ilişkin ne ararsanız var.

Fakat ben, Diyarbakır' a ilişkin kendime bir şeyler araştırdım, biliyorum.

'Diyarbakır Kalesi' deseniz kolay. Camilerden kiliselere uzanan çizgide han, hamam, çeşme, köprü benim işim adeta. Bana deseler bu gecede iki yüz sayfalık kitap yaz. Oturur, yazardım. Fakat istenen kitabın benimle bir alakası yok. Biz gariban insanlarız. Kahvehaneye gidip, okey, tavla oynayacağımıza, kingle boğuşacağımıza kitap okuduk. Bu şehirle ilgili yayınlanan dergileri, kitapları kütüphanelerden temin ettik, satın aldık, emanet aldık, yaşlı kişilerle konuştuk. Topladığımız bilgileri bir araya getirerek derlemeler yaptık. Ondandır, araştırmacı-yazar sıfatı. Hay bu sıfat yerin dibine gireydi. Bu işkenceye beden mi dayanır, ruh mu tahammül eder? Nedir başıma gelen bu hengâme? Korkuyorum açıkçası. Ben, bu kitabı tamamlasam, saliverilecek miyim? Okuduğum kadarı ile çağdaş kölelikte esir alınan insanlar, yıllarca üretim amaçlı tutulmakta, saliverilmemekte. Ben, yıllarca ne yapabilirim, bu odada. Ben yarın "Ayda beş kitap yazacaksın." sözü ile muhatap edilebilir miyim? Bakarsınız bir yayın evi ismi altında şebeke kuran ekiple yüz yüze gelebilirim. Tüm dualarımı tekrarladım.

Lakin ben bu konuda ne yazabilirim?

Mecburen bol sıfırlı çeki düşünüyorum. Yazmam lazım. İşe soyunmamak olur mu? Bilgisayara baktım. Her şey düşünülmüş hem Q hem F klavye var.

Oturdum tık tık tık... Ne yapabilirsin?

Konuyu merak etmişsiniz. Size belirtmeyi unuttum. İnanız ki bu konuda bu güne kadar hiç araştırma yapmamış değilim.

Bakmayın 'araştırmacı-yazar' sıfatımıza... piyasada bulunan birkaç kitabı almışız, birkaç dergi temin etmişiz. Büyüklerimizden yaşlılardan şehri dinlemişiz. Herkes bizim uğraş alanımızı bildiğinden köşemizin yanı başına iltifat olsun diye 'Araştırmacı- Yazar' ibaresi yerleştirilmiş. Ne saklayayım? Durum, aynıyla bu şekilde. Zaten az önce de bu faslı belirttim. Tekrara ne gerek var?

Benim bilgilerimle bu kitap yazılmaz. Kapağı kırık fotoğraf makinemle çektiğim kareleri herkes çekebilir. Kendi sitemde yer verdiğim yazılar da ne olabilir ki!...Herkes yazar. Babam bilsem istenen benim dokumanım, söz hepsini feda ederim. Gelin görün ki kazın ayağı böyle değil.

Mecburen kolları sıvadık. Odadaki nem oranı fena değil. Klima faal halde. Tık tık tık!...

Memur olduğum için bize verilen görevi en layıkıyla yerine getirme adaletimiz var. Tık tık tık!...

Çünkü biz, üstlerimizden fırça yememeyi mükafat bilmişiz. Ondandır, verilen görev eksiksiz tamamlanır, iş yerinde.

Bu konuda yazacaklarımızı dosyalardan indiriyorum.

İndirdiğim dosyaların ismi de çok enteresan: Abur-cubur, aperatif, obezite, diyetler, yemek tarifleri.

Anlayacağınız bu yaşta 'Sağlıklı Yaşam İçin El Kitabı' hazırlayacağım

Hemencecik!...Ben bol sıfırlı çeke bakıyorum çek bana bakıyor.

Dünyanın şişman kadınları, şişman erkekleri bu kitabımıza okuyarak sağlıklı biçimde yaşamınıza devam edebilirsiniz. Sizin sağlığınız için bu kitabı mutlaka okumanız şart.

Doktor da değilim Prof'da. Bizimkisi emeklilik sonrası bir iş kurmak için meşgale iken başımıza neler açtı!...

Keşke bu kitap yerine bir gecede üç kitap yazaydım. Şiirlerim var, ezberimde. Hikâye deseler kolay.

İstense roman bile yazılabilir. Gel, kırkıktan sonra sağlığa ilişkin bir kitap yaz. Olacak iş mi bu?

Dosyaların bağlantılarını bitirdikten sonra fotoğraf seçimine geliyorum. Aklıma anlı-şanlı medyadan ismi hafızamda kalan hanımefendiler geliyor. Kimi mankenlikte dikiş tutturmayınca şarkıcı oluyor, kimi türkücü. Bazıları sağlık için dans ediyor, kimi yemek kitabı hazırlıyor. Canım Türkiye, birileri ünlü yapılmak için cilalanıyor. Kimi rejim için haftalarca aç bırakıyor, kendisini. Kimi yemek yememe hastalığına tutuluyor. Ayna karşısında kendini şişman gören cılız bacaklı hatunlar var.

Hele reklamlara gıcık oluyorum. Bu reklamlarda cızbız köfteden Adana kebabına kadar seçenek var. İyi hatırlarım, bir sucuk reklamı insanımız fakir olduğu için gecenin geç saatlerine atılmıştı. Çocuklar, anne ve babadan sucuk istiyormuş, bu reklamı görünce. Canım Türkiye'm, fakir insanlardan sucuk yeme hakkına sahip olmayanlar, biraz kollanmış gibi. Ben, abur-cubur insanların zayıflanması için sağlık kitabı yazacağım. Onlar, önlerinde on beş çeşit yiyeceğin arasından seçme yapamazken, benim ailemde peynir varken zeytin yoktu. Margarin yağı varken zeytin lükstü. Zeytinin bazen sayılı olarak kardeşlerime dağıttığını hatırlıyorum, annemin. Şimdi ben obezite mağduru zengin tabakaya sağlık kitabı hazırlayacağım. Kimse değil ben!...

Önümde bol sıfırlı çek. Gözümün içine içine bakıyor.

Konu başlıklarına göre fotoğraflar seçiyorum.

Yaklaşık üç saatlik çalışma sonrası çıkmak istiyorum. O da ne? Lavabo hemen odanın sağ yanında. Kocaman harflerle WC...

Anlaşılan 'Sağlıklı Yaşam İçin El Kitabı' benim omuzlarımda yük.

Kim akıl etmişse bu kitabı, benim hakkımda her şeyi öğrenmiş. En azından sağlıktan anlasaydım, ortaya kıymet verilebilecek bir kitap çıkacaktı.

Mecburen devam ettim. Hamile kadınların diyabet tehlikesine karşı korunması gerektiğini belirttim.

Obezitenin hayatı zehir ettiğinden dem vurdum. Zayıflama takıntısı olanların iştahının kesilerek ölüme sürükleneceklerini anlattım. Baharatlı yiyeceklerin bedene verdiği yan etkilerin tehlikesine yer verdim.

Konservelerin insan bünyesinde oluşturabileceği, sindirim sistemine vereceği zararlara değindim.

Çocukların özellikle tombul-şişman olmalarının anneleri için konu komşuya düşmana hava atmaktan başka bir şey olmadığını yazdım.

Ayaküstü atıştırmanın bizim toplumda zorla benimsetilen bir batı alışkanlığı olduğunu, reklamların bunu kabul ettirmede büyük yeri olduğunu vurguladım. Özellikle patates kızartması, colalı içecek ve diğer zerzevatın bu hususta işgal ettiği yerin, sağlık için ne denli zarar teşkil ettiğine işaret ettim. Nihayetinde kapitalist sistemde tüketme alışkanlığını hastalık haline getirtip, insanları esaret altına alır biçimde sürü psikolojisine yönelttiğini ifade etmeye çalıştım. Büyük marketlerin sağlıklı yaşamın önünde engellerden en önemlisi olduğunu vurguladım.

Dünyada bu alanda sağlık kuruluşlarına büyük görev düştüğüne değindim.

Özellikle güzellikle sağlıklı olma işareti olarak görülen şişmanlığın, günümüzde istenmeyen durum olduğunun altını çizdim.

Afrika' da, Asya' da, Amerika'da bu kadar aç olan, ekmek bulamadığı için ölen insanların dramına değindim. Aklıma ne geldiyse beni zor durumda bırakmayacak kadar yumuşak anlatımla dile getirdim.

Mutlaka kitap siparişini veren patron(kim ise) kitabımı beğenecekti. Ben entelektüel birikimimi en sonuna kadar değerlendirmek zorundaydım. Bu zorunluluk bol sıfırlı çekten de kaynaklanıyordu. Hoş,

bu kitap olsa olsa bir yarışmaya veya gazete promosyonuna hazırlık içindi. Veya başkasına afra tavra satmak için parası çok olanın kitap sahibi olduğunu ispatlamak içindi. Tüm olasılıkları okey oynar gibi hesaplamak zorundaydım. Attığım taş, karşısındaki için aleyhimde kullanılmayacak oranda değersiz olmalıydı.

Rahmetli Barış Manço'nun hatmi çiçeği, papatya ve zencefil kelimelerinin geçtiği şarkıya atıfta bulundum. Doğal ilaçların sentetik ilaçlardan üstünlüğüne de yer vermemek olmazdı.

Kitap tastamam 112 sayfadan oluşacaktı. Kendiliğimden katladığım sayfalar otuzu bulmuştu. Sayfa düzenlemesine de giriştim. Saat 24:00 civarı... Sayfalarımı adeta bağladım.

Yemek yemeği unutmuşum, adeta. Kim yemek yiyecek , bol sıfırlı çekle yüzleşince? İmla ve noktalama hatalarını düzeltmeye koyuldum. En azından sabahleyin dinç kalkmalıydım. Bol sıfırlı çeki hakkettiğim için de teşekkür edilmeliydi, bana. Ben bunca eforu bunun için harcamıştım. Baskıya girmeden önce

kimi grafikler için de notlara yer vermiştim.

Yüzmenin, yürümenin, koşmanın sağlık için önemini vurgulayarak, şehir ortamlarında park sayısının artırılmasının havayı temiz tutacağını da yazmayı ihmal etmek istemedim.

Bir iyilik yapıp baharatların kimi zararlarına da değindim sebze ve meyve ağırlıklı beslenmenin sıhhat için gerekliliğini vurgulayarak, yeşil alanların stress'i azalttığı üzere ağırlıklı tarzda durup, yaşayacağımız çağın

insanı tüketen yoğunluğu içinde gürültünün de bozucu etkenler arasında yer aldığına dikkat çektim. Hava -su -toprak kirliliğinin üçgeninde sanayi atıklarının durumunu ele alırken tamYeşiller Grubu'nun fikir babalarından biri gibi hareket ettim.

Coşanı yakalamak kolay mı? Galiba ben bu alanın en usta ismi alacağım.

Bir öğünde bir porsiyon üzümün, çileğin, elmanın karpuzun kilo-calori değerini de öğrenmiştim. Vitamin, protein, ne ki!... Kolesterol, albumin olmak üzere ne varsa hepsini yutmuşum. Çünkü her şey bilgisayar ekranında yer alan dosyalarda var.

Çalışmam gecenin geç vaktinde bitmişti. Kitabı tamamladıktan sonra beni bekleyen yeni geleceğe biraz daha yaklaşmıştım. Bol sıfırlı çekin sağlayacağı olanaklarla neler yapamazdım.

Diyarbakır'a ilişkin beş-altı kitabımı yayınlıyacaktım. İkinci el de olsa bir araba. Ayakları yerden kesmek lazım. Geniş bir ev olmalı. Çoluk-çocuk artık dar bir ortamda saç saça baş başa kavga etmeyecek, hanımın başımın etini yiyen 'Geniş eve taşınısak,....." ile başlayan sitemi son bulacak. Sonra bir tatil dönemi. Yirmi beş yıldır herhangi bir tatil yok.

Sitem eden dostlar için elli-altmış metrekaarelik küçük bir bürom olacak. Boş zamanlarımda büromda dinlenip çalışacağım. Nihayetinde bu çek ile hayatım değişecek.

Kim bilir belki alanın en çok satış yapan kitabı bu olacak.

Öyle bir stratejiye hazırlanmış ve donatılmış bir çalışmanın Sağlık Bakanlığı'na sunulmaması büyük bir hata olacak. Belki büyük gazetecilerin ve zaplama ilk sıralarda olan televizyon muhabirlerinin kimi söyleşi tekliflerine sıcak bakmayacağım. Görüşmeler için para teklifine menejerim bakacak.

Kimse eskisi gibi ay başında ödemediğim borçlarım için eve gelip beni rahatsız etmeyecek. Bazen bakarsınız kliniklerde bile hastalarla görüşmem için bana baskı uygulanacak. Ancak bu konularda randevu alınması gerekebilir.

Koltuğuma uzanıp, uykudan ayrı düşe göz kapaklarımın yanmasını önlemek için dinlenmek istedim.

Oldukça yoruldum. Hem sabah erken kalkarım. Bana verilen 24 saatlik zaman dolmayacak. Kalkarsam en az üç saatlik zamanım olacak.

Belki benim kıymetimi bilmeyen, hava atan kim varsa, o zaman hizaya girecek, değerim anlaşılacak.

O sayede ünlü olmanın avantajını kullanarak, elde ettiğim servetin bir kısmını Diyarbakır'daki yoksul ailelere dağıtacağım, en azından üç çocuğu okutacağım.

Ben ki makarnayı, bulguru, kısırı ekmekle yiyen bir neslin evladı olarak et yüzü görmemiş, bayramdan bayrama mutfağı et gören ailelerin dostu olacağım.

Tüm bu düşüncelerim bir bir yerle bir oldu. Keşke bunca zamanınızı almasaydım. Keşke belirttiğim hususlara değinmeseydim. Bunca uzun yazılarla sizi meşgul etmeseydim. Keşke bu yazıları yayınlama imkânı bulduğum sitelerde ismimizi sıradanlaştırmasaydım.

Hay, bunları düşünmez olaydım. Sabah uykudan kalktığımda hayal kırıklığına uğradım. İlkokul beşe giden çocuğum verdiği "obezitenin zararları" konulu ödev için makale yazmaya koyulmuşum.

Çocuk bu ağlar, zırlar. En-nihaye istediğini elde eder. Ben onu kıramadım, "son sefer" diyerek kaleme almak için, bilgisayar başına geçmişim.

Bir yanda uyarıcılar. Hem telefon hem saat durmadan ötüyor. Bu sesle uyanan en küçüğümüz kalk borusu çalmakta.

Zaten okula gitmeye ayarlı bedenim, bu uykusuz geçen gecenin yorgunluğuna dayanmamış, dinlenemediğim için iflas etmiş.

Çocuğun makalesi yazmasına yazmışım da uykuda makalenin yansımaları...

şimdi Diyarbakır'a donersek sizin zamanınızı alan uzun ve bir kısmı gereksiz cmlerle uzama durumu ortaya çıkar.

Ben bu rüyayı görünce pes ettim. Sakın ola ki rüyalara gelen mutluluk, sizi kandırtmasın. Yaşamda bir ev, araba, geçinecek kadar bir maaş yeterli.

Bekleyelim bakalım... Diyarbakır'ı Anlatmak ile bize bir teklif gelir mi, kitap için?

Ne diyelim, bazen bylesı rüyalar da kalem için konu olabiliyor. Kimi yazarların ünlü olması için bir kıvılcım yeterli.

Fakat ocuğum grdğim bu korkunç rüya yetmezmiş gibi akşama doğru eve gelince ağlamasın mı?

ocuk bu, yazdıklarına kendisi de eklemeye bulunmuş:"Diyarbakır'da yoksullar var. Bizim fazla ekmek tüketmemeye dikkat etmemiz lazım."

Bir arkadaşı takılmış:"Biski ocuğu!..Ekmek bulmayanlar pasta yiyemiyor ki!..." Oğlum, yarın okula arkadaşlarına pasta götürmek için benden para istiyor. Be oğlum, sana günlük olarak 1 YTL verirken ne zorluklar çekiyor. Ya arkadaşların gtrdğim pastaya alışıp her gün ailelerinden isterse, kilo alırsa, onların şişmanlamasına sebep olursan bu vebali ben nasıl stlenebilirim? Zaten doktorlar şeker, yağ ve undan kaçınmamızı salık vermiyor mu? Ben gerçekten pes ettim. Yine de sizin bylesı kötü rüya görmenizi istememem. Ben, bu rüyayı ocuğuma "Anlatsam mı?" diye düşündüm.

Garibim ocuk, daha ilkokul beşinci sınıfta. Bakarsınız o da rüyasında başka bir şeyler görür. Rüya yorumlatmak için işim yok, medyumlara, falcılara gideyim. En iyisi susmak. Çünkü kötü rüyalar, bir başkasına anlatılınca insan zarar görüyormuş. Haydi hayırlısı!.....